

[Ole Espersen]

Flygtningehjælp, sammen med højkommisæren, sammen med de andre organisationer, som er med inde i billedet. En politimand kan under ingen omstændigheder og må under ingen omstændigheder få den opgave at foretage en kompliceret vurdering af en enkeltpersons stilling.

Så siger hr. Tinning, at der kan ske ændringer i de andre lande, hvortil vi sender tilbage i øjeblikket. Det er fuldstændig rigtigt. Naturligvis kan der det. Der kan komme et militærkup, der kan komme en anden form for styre, som overtræder de humanitære regler. Det er da klart, det kan der også i dag, det er ikke noget nyt, den risiko vil man altid være i. Hvis man kun ville sende tilbage til lande, hvor der ikke forelå den risiko, så var der selvfølgelig ingen mulighed for at sende tilbage til ret mange lande, så jeg mener, at det, hr. Tinning dér påpeger, er en selvfølgelighed. Man vurderer, man må vurdere situationen, som den er i dag, og hurtigt revurdere den, hvis det viser sig nødvendigt, og naturligvis sørge for, at Dansk Flygtningehjælp kan få lejlighed til at bistå med en sådan revurdering, og den ret har Dansk Flygtningehjælp og skal Dansk Flygtningehjælp naturligvis have.

I øvrigt er det interessant at se på den henstilling, vi taler om, at det, højkommisærens repræsentant siger, er, at i forbindelse med en behandling af en asylansøgning bør der deltage en person, der repræsenterer Højkommisariatet. Det er jo rigtigt. Men det, vi foreslår her, er, at asylansøgninger fra personer, der befinder sig i sikre lande, kommer fra disse lande, og selvfølgelig kan de dér rette henvendelse til den danske ambassade eller et konsulat, og dér har de ret til en samtale med en repræsentant for højkommisæren. Asylansøgningen bliver ikke behandlet ved grænsen, og derfor er det ikke den situation, højkommisæren beskæftiger sig med.

Flygtningehjælpen har i adskillige tilfælde kunnet rette misforståelser, siger hr. Bernhard Baunsgaard, og det er rigtigt, og det skal de også kunne i fremtiden, og det vil de også kunne i fremtiden. Men de misforståelser, Flygtningehjælpen kan rette, har været af to forskellige slags. Der er de misforståelser, der går på vurderingen af en bestemt persons stilling i et bestemt land, en individuel persons stilling dér. Dér har Flygtningehjælpen

præcis den samme rolle som i dag, også når dette lovforslag er gennemført.

Den anden slags misforståelser, Flygtningehjælpen kan rette, er naturligvis de tilfælde, hvor ministeriet vurderer forholdene i et land forkert, men det er altså ikke afgørelser, der skal træffes fra konkret sag til konkret sag ved grænsen. Det skal afgøres generelt af ministeriet under de kauteler og betingelser, som jeg har nævnt.

Jeg skal slutte af med at sige, at vi nu får lejlighed til endnu en gang at behandle spørgsmålet i retsudvalget, at vi meget gerne dér vil have bekræftet igen, at politiet ikke får den opgave, den umulige opgave, den uforsvarlige opgave, det ville være at tage konkret stilling til en enkelt ansøgers risiko for forfølgelse i hjemlandet eller andre steder, hvor han måtte blive sendt hen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Med hensyn til hr. Ole Espersens sidste bemærkning om, at det ikke er politiet, der skal træffe afgørelser, må jeg gøre opmærksom på, at bortset fra en enkelt bemærkning, som jeg tror bare var en fejltagelse, så er der ingen af os, der tror, at det er politiet, der skal afgøre det. Det står heller ikke i lovforslaget. Det er direktoratet, så det behøver vi såmænd ikke at spille tiden på i et retsudvalgsmøde. Der er andre væsentlige ting, vi skal tage op.

Angående Højkommisariatets henvendelse er det klart, at justitsministeren ikke behøver at harcelere over ordet henvendelse, for anden mulighed har Højkommisariatet ikke. De kan ikke andet end henvende sig, bede os om at overveje, om vi ikke kan gøre sådan og sådan, andet kan de ikke. De har ingen ret til at befale os noget som helst.

Hr. Ole Espersen siger, at nu behandles asylansøgninger på fuldstændig samme måde som før. Nej, det gør de ikke. Man overtræder også den anbefaling, der i Højkommisariatets telex er betegnet med XXX, og som i samlingen af anbefalinger har nr. 38, og her er henstillingen den, at så længe behandlingen af asylansøgerens sag finder sted, har han opholdstilladelse.

Jeg har ikke regnet den for så væsentlig – at der ville ske noget ved, at han har opholdt sig fortsat f.eks. i Vesttyskland – så den er